

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31.03.1993, sp. zn. 2 Cdo 15/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:2.CDO.15.1993.1

Číslo: 62/1994

Právní věta: Také o návrhu na soudní výkon rozhodnutí vyklizením bytu, podaném na podkladě rozhodnutí, které nabylo právní moci před 1. 1. 1992 (kdy nabyt účinnosti zákon č. 519/1991 Sb.), může soud rozhodnout usnesením o nařízení soudního výkonu rozhodnutí, s dodatkem, že o provedení výkonu rozhodnutí rozhodne dodatečně, až oprávněný prokáže, že pro povinného je zajištěna bytová náhrada určená ve vykonávaném rozhodnutí.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 31.03.1993

Spisová značka: 2 Cdo 15/93

Číslo rozhodnutí: 62

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náhrada bytová, Vyklizení bytu, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 340

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 62

Také o návrhu na soudní výkon rozhodnutí vyklizením bytu, podaném na podkladě rozhodnutí, které nabylo právní moci před 1. 1. 1992 (kdy nabyt účinnosti zákon č. 519/1991 Sb.), může soud rozhodnout usnesením o nařízení soudního výkonu rozhodnutí, s dodatkem, že o provedení výkonu rozhodnutí rozhodne dodatečně, až oprávněný prokáže, že pro povinného je zajištěna bytová náhrada určená ve vykonávaném rozhodnutí.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze z 31. 3.1993, [2 Cdo 15/93](#))

Usnesením Okresního soudu v Hradci Králové byl nařízen soudní výkon rozhodnutí vyklizením povinného z domu v H. č. 287 s tím, že o provedení výkonu bude rozhodnuto dodatečně po opatření náhradního bytu nebo ubytování. Zároveň povinnému uložil zaplatit oprávněné na náhradě nákladů vykonávacího řízení 250 Kč.

Proti tomuto usnesení podali povinný i oprávněná odvolání.

Povinný je odůvodnil tím, že rozhodnutí, které je podkladem pro soudní výkon rozhodnutí, se dosud

nestalo vykonatelným, neboť mu dosud nebyl zajištěn náhradní byt ani náhradní ubytování. Oprávněná je odůvodnila tím, že jí nebyla přiznána náhrada nákladů řízení.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové bylo usnesení soudu prvního stupně změněno tak, že se návrh na výkon rozhodnutí zamítá a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně ani nákladů řízení odvolacího.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podala oprávněná včas dovolání. Uvedla, že odvolací soud věc po právní stránce nesprávně posoudil, neboť chybně interpretoval ustanovení § 368 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 66 vyhlášky č. 37/1992 Sb.

Odvolací soud poukazoval na ustanovení zákona č. 41/1964 Sb., který byl mezi tím zrušen. Konečně uváděl-li odvolací soud, že v daném případě nejde o podklad pro soudní výkon rozhodnutí, vzniklý před účinností novely, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Navrhla, aby dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Vrchní soud v Praze zrušil usnesení Krajského soudu v Hradci Králové a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Dovolání je přípustné proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo změněno usnesení soudu prvního stupně (§ 239 odst. 1 o. s. ř.). Toto ustanovení neplatí, jde-li o usnesení o příslušnosti, předběžném opatření, pořádkové pokutě, o znalečném, tlumočném a o nákladech řízení, jakož i o těch usneseních ve věcech upravených zákonem o rodině, v nichž se ve věci samé rozhoduje usnesením (§ 239 odst. 3 o. s. ř.).

S dovolatelkou je třeba souhlasit, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 241 odst. 2 písm. d/ o. s. ř.).

V projednávané věci byl návrh na soudní výkon rozhodnutí vyklizením nemovitosti podán po 1.1.1992, tedy poté, kdy nabyl účinnosti zákon č. 519/1991 Sb., jímž byl změněn a doplněn občanský soudní řád. /1/

Podle ustanovení § 340 odst. 2 o. s. ř. ve znění uvedené novely ukládá-li rozhodnutí, jehož výkon se navrhuje, aby povinný vyklidil byt, za který je nutno zajistit ať již náhradní byt nebo náhradní ubytování, soud sice nařídí výkon rozhodnutí, ale s dodatkem, že o provedení výkonu rozhodnutí rozhodne dodatečně. Provedení výkonu rozhodnutí nařídí, až oprávněný soud prokáže, že pro povinného je zajištěna taková bytová náhrada, jaká je určena ve vykonávaném rozsudku.

Z uvedeného plyne, že v případě rozsudku ukládajícího vyklizení bytu teprve poté, kdy bude zajištěna pro povinného bytová náhrada, oprávněný může ještě před zajištěním bytové náhrady navrhnout soudu výkon rozhodnutí podle ustanovení § 340 odst. 2, věta první, o. s. ř. ve znění citované novely, s tím, že jakmile bude zajištěna bytová náhrada, bude soud postupovat podle ustanovení § 340 odst. 2, věta druhá, o. s. ř. ve znění novely.

Odvolací soud proto pochybil, když návrh na nařízení soudního výkonu rozhodnutí zamítl s tím, že rozhodnutí, které tvoří podklad pro výkon, není vykonatelné, neboť pro povinného nebyla dosud zajištěna bytová náhrada.

Nesprávný je též poukaz odvolacího soudu na ustanovení § 368 odst. 2 o. s. ř., neboť jde o přechodné ustanovení, které upravovalo vykonatelnost rozhodnutí, vydaných přede dnem účinnosti zákona č. 99/1963 Sb. (t. j. přede dnem 1. 4.1964) a ukládajících povinnost vyklidit byt, za který je třeba

poskytnout náhradu.

Podle ustanovení čl. III, bod 6, přechodných a závěrečných ustanovení zákona č. 519/1991 Sb. pravomocné rozsudky (a vzhledem k ustanovení § 99 odst. 3, věta první, o. s. ř. i soudem schválené smíry) o vyklizení bytu, vyhlášené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jimiž je povinnost vyklidit byt vázána na zajištění náhradního bytu nebo náhradního ubytování, se ve vykonávacím řízení považují za rozsudky (soudem schválené smíry) ukládající vyklizení po poskytnutí náhradního bytu. Oprávněný se však může u soudu, který je příslušný k výkonu rozhodnutí proti povinnému, domáhat určení, že povinnému náleží jen náhradní ubytování nebo že mu nenáleží bytová náhrada vůbec.

Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 241 odst. 1 písm. d/ o. s. ř.).

Vrchní soud v Praze proto napadené usnesení zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Hradci Králové k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1, 2 o. s. ř.).

1) Viz jeho znění se změnami a doplňky vyhlášené pod č. 240/1993 Sb.